

Darwinismus

Darwinismus je jinak znám jako evoluční teorie. S touto teorií přišel Charles Darwin v 19. století. Podle této práce by mělo a má docházet k postupnému genetickému vývoji. Evoluce by také měla záviset na přirozeném přírodním výběru, kde přežije jen ten nejprizpůsobivější. Kdo přežije v určitém prostředí a nejlépe se přizpůsobí, má na svědomí také i genetika. Ruku v ruce jde s genetikou i pohlavní výběr.

Když Darwin přišel s touto teorií, někteří lidé z ní byli nadšení. Konečně jim to začalo dávat smysl a mohli se odvrátit od víry v Boha a s ním spojené domněnky na stvoření světa a jejího Stvořitele. S příznivci této teorie ovšem nesouhlasili její odpůrci. Tito odpůrci se nazývají Kreacionisté. Byli a jsou přesvědčení, že svět byl stvořen přesně jako je popsáno v Bibli. Proti evoluci a evolucionistům měli nemálo kritických názorů, neboť kritizovat je mnohem jednodušší než přijít s vlastní podloženou domněnkou.

Nedávno jsme se o evolucionismu bavili na semenáři, narazili jsme na jeden z mnoha článků o evoluci. V jednom z nich se naráží na pět hlavních omylů kolem evoluce. Kreacionisté se s těmito omyly ohání a snaží se tak shodit práci evolucionistů. Pojďme si těchto pět omylů nyní vyjmenovat a trochu je rozebrat, jak je může vidět mladá generace.

„Evoluce nikdy nebyla vědecky pozorována“. Tento výrok sám o sobě lze brát za poněkud nesmyslný. I člověk nevzdělaný v oboru by poznal, že je něco špatně. Evoluce se učí na základních školách, tím pádem to muselo být vědecky pozorováno a zkoumáno. Společnosti by se přeci nepředkládalo něco, co nevíme a není určitým způsobem ověřené. Jediné, co by to přineslo, by byl chaos. Z historie přeci víme, že chaos, nevědění a další věci s tím spojené, mohou vést k velmi špatnému sletu událostí. Tím pádem nelze tento výrok vůbec brát za seriózní. Hlavně už žijeme v tak vyspělé době, že by bylo až protizákonné učit ve školách něco co není nějak podložené.

„Evoluce porušuje druhý zákon termodynamiky“. V tomto případě je důležité druhý zákon termodynamiky chápat, abychom mohli výrok soudit. Z určitých zdrojů o něm lze říct, že je vše víc a víc neuspořádané. Můžeme to tedy chápat tak, že čím víc neuspořádané věci jsou, tím zároveň dávají větší smysl? A je to tedy jednodušší, než se snažit jim dát řád? Pokud nebudu vynakládat žádné úsilí a snahu na to mít uklizenou a organizovanou šatní skříň, bude pak v ní větší pořádek? Není náhodou lepší vynaložit větší část energie na začátku na její srovnání? Následné hledání v ní, je pro mě přeci mnohem jednodušší. V neuklizené skříni mám jednodušší začátek, že žádná věc nemá své místo a nemusím nad tím přemýšlet, ale následné hledání té věci, je pro mě přeci náročnější a složitější. Dává nám tedy neuspořádaná šatní skříň větší smysl než ta uspořádaná.

„Neexistují žádné fosilie přechodných životních forem“. Vědci se totiž domnívají, že zde jsou přechodné fáze živočichů. Žádné tyto přechodné formy ovšem nebyly objeveny. Jak je to možné? A lze tím pádem domněnku o přechodných fosiliích brát za pravdivou a považovat ji za pádný argument? Fakt, že se žádné přechodné formy nenašly, by mohl svést hodně lidí na scestí. Kreacionisté tím mohou krásně argumentovat proti a vyburcovat lidi k tomu, aby nevěřili v evoluci. V co jiného tedy můžeme věřit? Že život na zemi vznikl, jak je popsáno v Bibli? A viděl už někdy někdo Boha, aby se ho zeptal, jak tento čin provedl? Proto je více pravděpodobná zase evoluce. Kostra dinosaura či neandrtálců to je přeci dost velký důkaz, že před námi byl život. Jak je tedy možné, že se nenašli přechodné formy? Musíme brát v potaz, že země se postupem času mění. Zemětřesení, tornáda, povodně, to jsou přírodní katastrofy, které tu byly mnohem dříve než my. Pokud tady žili přechodné formy je zcela jistě možné, že se vlivem jedné z přírodních katastrof, dostaly na dno oceánu, zapadly do hlubokých mezer země po zemětřesení nebo je tornádo rozneslo po mnoha místech země.

Nemůžeme tedy tvrdit, že přechodné formy nebyly, i když není důkaz. Kolem našeho původu je spousta spekulací, a ne ke každé máme hmatatelný důkaz a stejně jim věříme.

„Evoluční teorie tvrdí, že život začal a jeho evoluce pokračovala úplnou náhodou“. Náhoda hraje velkou roli nejen v evoluci, ale i v našich vlastních životech. Záleží, jak ji chceme nazývat, zda náhodou či osudem. Vědci jsou toho názoru, že zde hraje velkou roli přírodní výběr. Sameček s pestřejším a výraznějším zbarvením, má mnohem větší šance na nalezení samičky a zplození potomků. Každý tvor na planetě má vnitřní instinkt k předání svého genetického materiálu, stvořit potomstvo, aby nevymřel druh. V přírodě ovšem přežijí jen ti nejprizpůsobivější. Z tohoto důvodu se v přírodě rodí více potomků, než je schopno přežít. Ten, kdo se zvládne co nejrychleji přizpůsobit okolním podmínkám, jeho šance na přežití se mnohonásobí. Do této části spadají i mutace. Vzniknou například radiací a mohou změnit určitý druh, který se pak s touto mutací bude množit dál. Náhodně to rozhodně do určité míry být může i nemusí. Dva úplně odlišné druhy se spolu samy od sebe nespáří, neboť to není přirozené a šance na přežití takového potomka je hodně malá.

„Evoluce je pouze teorie; nebyla dosud prokázána.“ U tohoto výroku se můžeme bavit už o slovíčkaření. Jde zde zcela jen o to, jak kdo chápe a dokáže vysvětlit slova jako jsou evoluce a teorie. Pokud si umíme správně nadefinovat evoluci, můžeme ji i lépe dokázat. To samé platí i s teorií. Chce-li člověk argumentovat proti, měl by si nejdřív zjistit co nejvíc informací, než začne rozporovat cizí práce, na kterých se už delší dobu pracuje. V nejlepším případě by měl mít připravenou jinou teorii, s níž by chtěl přesvědčit společnost.

Co třeba stvoření vesmíru? To má s evolucí poměrně úzkou spojitost. Vědci tvrdí, že vesmír vznikl před nějakými 15 miliardami let. Vznikl vesmír pouhou náhodou, kdy do sebe narazily dvě anomálie a díky nim jsme teď tady? Na tuhle otázku nejspíš nikdy nebudeme znát odpověď, ale je to skvělá otázka, u které se mohou opět přitáhnout dva tábory názorů. A to opět evolucionisté a kreacionisté. Na tuhle otázku není vědecká odpověď, vznik vesmíru se nedá zopakovat, tudíž to nemůže být považováno za vědecké. Může tedy za vznik vesmíru Bůh? Čemu jinému věřit než této myšlence. Rozhodně to stojí za zvážení. Bohužel jak vznik vesmíru, tak evoluce, nejspíš bude navždy patřit mezi ty otázky, o kterých se lze jen slepě dohadovat a nikdy jim nebude nalezeno odpovědi.

S evolucí je spojený i Sociální darwinismus, který představuje a snaží se aplikovat Darwinovu teorii o přírodním výběru na společnost. Darwinovi odpůrci tento termín používali víc, on sám jeho důsledky odmítá. Podle něj lidská solidarita omezuje do jisté míry přírodní výběr. S čímž nejde jinak než souhlasit. Bez solidarity a mírumilovnosti, by bylo na planetě mnohem méně lidí, než je dnes. A kdo ví, jaká forma vlády by zde panovala. Zbavování se slabomyslných, nebo jinak fyzicky postižených lidí není správné.

I když z historie víme, že tyto činy se děly a je dost možné, že se ještě dít budou. Lidé jsou totiž hloupé bytosti, které rychle zapomínají. Opakujeme stejné věci dokola, aniž bychom se a tím chvili zastavili a popřemýšleli. Tento koloběh věcí nejde moc ovlivnit. Vždycky se najdou mocnější lidé nad vámi, kteří vás shodí dolů a nepustí na své místo. Neboť nahoru se ve většině případů, dostanou ti lidé, kteří se nebojí zajít až na samotnou hranici možností. Mají k tomu dar, kterým zvládnout okouzlit okolí a přetáhnout lidi na svou stranu, a ještě k tomu bývají vysoce inteligentní. Tito lidé jsou nejvíce nebezpeční, a přesto je necháme, aby třeba vládly státu. Bohužel toto je jen jeden z dalších mnoha faktů, který lze jen těžce ovlivnit. Dostat se za nimi nahoru by nás stálo hodně, záleží pak na každém, zda je ochotný to obětovat.

Otázky, které si klademe, jak vznikl vesmír, existuje-li bůh, je evoluce pravdivá, jaká je podstata naší existence a mnoho dalších. Mohou být pro člověka, který se do nich až moc ponoří velice svízelné a zdrcující. Nemůžeme na ně totiž znát tu správnou odpověď. Nejspíš ani nikdy nebudeme. Všechny tyto věci jsou spekulativní. Položíme – li si otázku, jak stará je ve skutečnosti Země? Neměl by na ní přece

nikdo mít správnou odpověď. To, že se určitá skupina vědců shodla na stáří, nemůžeme brát za vědecké. Neboť čísla jsou přeci abstraktní, tudíž nemůžeme přesně vědět, jak je co, nebo kdo starý. Střídání ročních období a doba, kterou tvoří den, prokazují pouze určitou pravidelnost. Fakt, že se tomu díky číslům dá řád, neznámá, že to tak je v skutečnosti. Nalezneme-li kostru dinosaura, můžeme tušit, že bude starší než my, ale o kolik přesně přeci říct nelze. V laboratořích za nás mohou stroje zjistit, jak stará ta kostra je, ale ty stroje musel přeci někdo naprogramovat. Naprogramoval to pomocí abstraktních čísel a určitých faktů, na kterých se dohodla skupina lidí. Jak tedy můžeme věřit čemukoli co je kolem nás?

Jsme si jistí, že zelená barva je opravdu zelená? A jak můžeme vědět, že jsme ve 21. století? Že je rok 2022? Ničím z toho si nemůžeme přeci být jistí, a přesto to bereme jako jasný fakt. Kdybychom to nebrali jako samozřejmou věc, nejspíš bychom ztratili smysl života. Chodili by po světě jen těla bez duše. Kdyby všichni lidé takto přemýšleli, těžko říct kam a k čemu by to vedlo. V těchto případech je dobře, že máme náboženství, neboť jestli lidé ztratí víru v čísla a začnou postrádat jejich smysl, obrátí se k náboženství. To jim přinese útěchu a nový smysl života. A je mnohem jednodušší věřit, že svět stvořila bytost, ve kterou věříte, než jen shoda náhod zaznamenaná čísly. Věřící lidé mají i vyřešenou otázku posmrtného života. Lidé, co věří v evoluci, čísla a data se o této otázce mohou opět pouze jen domnívat. Nežijeme sice svázáni pravidly určité víry, ale jsme bezesporu vázáni pravidly společnosti. Otázka, kdo je na tom líp a kdo je svobodnější je opět diskutabilní. Pokud je člověk srovnán s tím jak a v jaké společnosti žije, dělá-li to dobrovolně a vědomě, může si užívat života naplno. Hraje zde svou roli i svobodná vůle. Každý se může dobrovolně rozhodnout čemu chce věřit a proč. Pokud chce, ale rozporovat s názory ostatních, měl by mít připravené a podložené argumenty proti a zároveň být otevřený přijmou a zvážit názory ostatních. Díky nimž by mohl přehodnotit názor svůj.

Přes všechno, co víme či nevíme, bychom neměli zapomínat na dar života, co nám byl dán. Užít si ten, krátký čas, co máme a neplýtvat ho nad věcmi, co dělat nechceme. Chce-li člověk poznat svět, měl by se zabalit a vidět ho. Nevíme, jaký význam mají lidé na tomto světě. Třeba by bez nás planeta na tom nebyla tak špatně jako je teď a byly by tady naprosto unikátní druhy zvířat a rostlin. Ale kdo ví, třeba je to jen další fáze evoluce, která je dopředu jasně daná. My lidé, jakožto hloupý a zapomětlivý tvorové se stejně jednoho dne zničíme a jen naší vlastní vinou. Proto je důležité si života, který nám byl dán vážit a jenom doufat, že s ním nakládáme, jak nejlépe dovedeme.

Počet shlédnutí: 65

From:

<https://www.hks.re/wiki/> - **Hospodářská a kulturní studia (HKS)**

Permanent link:

https://www.hks.re/wiki/zs2022:eva_vostarkova

Last update: **29/05/2024 19:41**

